

מ"ת 1810/05/20 - מדינת ישראל נגד מג'ד עזאזמה

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

מ"ת 1810-05-20 מדינת ישראל נ' עזאזמה
תיק חיצוני: 217648/2020

בפני כבוד השופטת איילת גרבי
מבקשים
נגד
משיבים
החלטה

מדינת ישראל
מג'ד עזאזמה

1. זו החלטה בבקשת המבקשת להורות על הארכת תנאי שחרור של המשיב לרבות מעצר בית מלא, ופסילתו של המשיב מהחזקת רישיון נהיגה עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

יצוין כי הבקשה הוגשה כבקשה למעצר עד תום ההליכים ולפסילה עד תום ההליכים המשפטיים.

2. בהתאם לאמור בבקשה, הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, פקיעת תוקפו של רישיון הנהיגה ונהיגה ללא פוליסת ביטוח. עוד כאמור בבקשה ציינה המבקשת כי המשיב נתפס נוהג בזמן פסילה, וזו בפעם השניה לכאורה, וזאת כאשר תלוי ועומד נגדו תיק נוסף בגין עבירות דומות.

3. המשיב נעצר ושחרר בתנאי מעצר בית מלא תוך הפקדת ערבויות שונות.

בעת הדיון בבקשה חזרה המבקשת על האמור בבקשה, ציינה את עברו התעבורתי המכביד של המשיב וביקשה להורות על הותרתו של המשיב בתנאי מעצר בית מלא.

4. לטענת המשיב, כתב הערובה שנערך בעניינו נערך שלא כדין, שכן ההחלטה להורות על שחרורו של המשיב בתנאים כאמור, ניתנה ללא נימוקים ומי שחתם בפועל על החלטה זו היה השוטר שי ביטון שאינו קצין.

עוד הפנה ב"כ המשיב להחלטת כב' השופט לנדסמן בתיק 8472-12-19, וכן ציין כי המשיב מסר בחקירתו כי עניינו מטופל בידי עורך דין, ולא ידע להבחין בין בקשה לחישוב פסילה או בקשה לביטול פסק דין, ובכל מקרה עניינו נדחה לחודש אפריל 2010 והדיון לא התקיים בשל מצב החירום. כמו כן הפנה ב"כ המשיב לפקודות המטה הארצי מספר 14.01.34 בעניין: "עיכוב, מעצר ושחרור".

5. עיון בכתב הערובה בעניינו של המשיב מעלה כי סומן הסעיף ולפיו רס"ב שי ביטון, קיבל את ההחלטה בעניינו של המשיב, לאחר שהתקבל אישור הקצין הממונה, אשר נעדר או נבצר ממנו לעשות כך.

בהחלטת כב' השופט לנדסמן במ"ת 8472-12-19 בעניין **מ"י אחמידי**, וכן בתיק מ"ת

20-05-2115 בעניין **מ"י נ. ראד אבו האני**, שניתן על ידי מותב זה, נקבע כי בהעדר כל תיעוד, פרט לסימון על כתב הערובה כי הקצין האציל סמכויותיו לרכז הבוחנים שחתם על כתב הערובה, קיבל בית המשפט את טענת המשיבה שם, כי צו הקצין בכתב הערובה בטל.

עוד קבע בית המשפט כי בית המשפט אמנם רשאי להחליט בבקשה למעצר עד תום ההליכים ואולם זאת כאשר המשיבה משוחררת מכל תנאי.

6. עוד הוספתי בהחלטתי בעניין **ראד אבו האני**, כי גם לא נמצא בחומר הראיות תיעוד בכתב למתן האישור הטלפוני או למתן האישור בדרך אחרת בהתאם לפקודות משטרת ישראל של המפקח הכללי מספר 14.01.34 בסעיף 6א(4). בהתאם לפקודה זו כאשר מדובר בהבאת עצור בפני קצין ממונה, כאשר נעדר הקצין הממונה מהתחנה או נבצר ממנו לדון בשחרור של עצור, רשאי השוטר האחראי על החקירה לשחרר את העצור, ובלבד שקיבל אישור על כך מהקצין הממונה, ואם הורה על שחרור בערובה, יקבל את אישור הקצין הממונה לערובה או לתנאיה.

אישור לפי סעיף זה יכול להיות גם אישור טלפוני אשר יתועד בכתב.

גם בעניינו לא נמצא תיעוד למתן האישור כאמור בכל דרך שהיא.

אם כן בנסיבות אלה ניתן לקבוע כי החלטת רס"ב ביטון בכתב הערובה בטלה.

7. יתרה מכך, לגופו של עניין ראוי לציין כי אין לחובתו הרשעה בגין עבירה של נהיגה בזמן פסילה, אלא שלחובתו תלוי ועומד תיק הממתין לבירור דין בגין עבירה לכאורה של נהיגה בזמן פסילה שבוצעה ביום 8.10.18.

בנסיבות אלה, גם לא תלוי ועומד נגד המשיב עונש מאסר מותנה או עונש פסילה מותנית.

8. נוכח כל האמור אני סבורה כי יש להורות על ביטול תנאי שחרורו של המשיב כפי שנקבעו בהחלטת רס"ב שי ביטון.

9. המשיב יפקיד סך של 1,000 ₪ להבטחת התייצבותו לדיונים הבאים, כמו כן יחתום על ערבות עצמית בסך 15,000 ₪.

בנוסף לכך אני מורה על פסילתו של המשיב מהחזקת רישיון נהיגה עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. הפסילה תמנה ממועד הפקדת רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט לתעבורה בבאר שבע, או לחילופין לאחר הפקדת תצהיר חלף רישיון נהיגה.

ההחלטה תשלח לצדדים.

ניתנה היום, י"ז אייר תש"פ, 11 מאי 2020, בהעדר הצדדים.